Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

DG Bestuur en Koninkrijksrelaties
Burgerschap en Informatiebeleid (B&I)

Turfmarkt 147
Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Contactpersoon
Michiel Schoo

T 06 - 50768022
michiel.schoo@minbzk.nl

Datum
20 februari 2014

Kenmerk

Bijlage(n)

verslag

Internationale interoparabiliteit

Vergaderdatum	13 februari 2014
Deelnemers	Herman Grooters - RDW Peter Engelen - CVZ Lup van de Bunt - Belastingdienst/Douane Rick Zonneveld - SVB Ronald van den Berg – CVZ Michiel Schoo – BZK Teun Oosterbaan – Beagle Armada (adviseur BZK)

Aanwezigen stellen zich voor en schetsen de internationale dimensie van hun werkterrein.

Michiel Schoo introduceert zich als beleidsadviseur over Architectuur en Standaardisatie. Het zwaartepunt van de inspanningen in NORA verband is gericht op interoperabilititeit tussen Nederlandse overheidsorganisaties, dus het verbeteren van gegevensuitwisseling binnen Nederland. Mede op verzoek van de opdrachtverstrekkende Architectuur Board van NORA, is deze bijeenkomst bedoeld om het zicht te vergroten op knelpunten van internationale gegevensuitwisseling en relevante ontwikkelingen.

Herman Grooters geeft aan dat RDW te maken heeft met een groot aantal Brusselse Directoraten Generaal. Dit brengt een gefragmenteerd landschap met zich mee, op het gebied van applicaties en standaarden.DG DIGIT (waar genericiteit van de Europese voorzieningen 'bewaakt' zou moeten worden) is daarbij slechts marginaal zichtbaar.

Peter Engelen merkt op dat het kenmerk van verkokering door alle Europese projecten zichtbaar is. Een generiek vraagstuk als *hoe een persoon geïdentificeerd moet worden*, is niet in generieke zin opgelost.

Geconstateerd wordt ook dat er in Europees verband verschillende netwerkvoorzieningen tot stand zijn gebracht. Tenminste vallen daar het (s)Testa netwerk en het CCI/CCN netwerk onder. Het door RDW gebruikte Eucaris is een voorbeeld van een informatiesysteem die gebruik maakt van het sTesta netwerk.

Overtuiging van alle aanwezigen is dat er het nodige valt te winnen in een

convergentie van de verschillende platforms en afstemming van de gedachten die achter verschillende Europese voorzieningen zit. Dit kan bijvoorbeeld door modules die binnen sectoren ontwikkeld zijn, te hergebruiken in andere sectoren. Iedere dienst is op grond van eigen regelgeving en afspraken aangesloten op Europese uitwisselingsfaciliteiten en een innovatie (of re-design) van de Europese voorzieningen zou volgens de aanwezigen om verschillende (oa bedrijfseconomische) overwegingen wenselijk zijn.

Knelpunten in gegevensuitwisseling doen zich vooral voor op de koppelvlakken waar verschillende sectoren elkaar raken. Tegelijkertijd zijn deze koppelvlakken een goede grond om nieuwe gemeenschappelijke voorzieningen te realiseren. Een voorbeeld daarvan is de parkeerbelasting, waar gegevens over voertuigen en belastingen aan elkaar gekoppeld moeten worden. De standaarden die in verschillende sectoren gebruikt worden, lopen uit elkaar op basis van eigen regelgeving. Binnen sectoren bestaat geen of nauwelijks ruimte voor flexibiliteit en innovatie.

Niet alleen tussen sectoren zijn er tekenen van verkokering waar te nemen, ook binnen dezelfde Europese DG's, lijkt er gebrek aan samenhang. Vanuit het ISA programma (DG DIGIT) worden meerdere, overlappende questionnaires uitgevoerd.

Het succes van EUCARIS is dat het een intergouvernementele samenwerking betreft, waarbij de EC geen sleutelrol vervult. Ook de architectuur van EUCARIS speelt hierbij een belangrijke rol. Er is gekozen voor landelijke contactpunten, in plaats van diensten die elkaar direct bevragen.

In het verlengde hiervan wordt benadrukt dat er binnen Europa verschillende architectuurvisies bestaan, en dat dit ook als knelpunt gezien kan worden. Verschillende DG's houden er verschillende voorkeursoplossingen voor informatievraagstukken op na, variërend van centraal naar decentraal.

Voor Ronald van den Berg leiden deze overwegingen vanzelfsprekend tot een federatief model in de (Europese) architectuur. Het succes van EUCARIS komt voort uit een hooguit kaderstellende centrale rol, waar de smaken van oplossingsrichtingen beperkt worden. In een federatieve architectuur lijkt ruimte te zijn voor een ontkoppeling op landelijk niveau(aan de virtuele landsgrenzen). Voor het inrichten van een landelijk koppelvlak kan gebruik gemaakt worden van wereldwijd geaccepteerde standaarden.

Een architectuurvisie op het Europese niveau hoeft niet meteen te leiden tot een reductie in voorzieningen maar kan bijvoorbeeld ook leiden tot betere afstemming van de voorzieningen. Wellicht hoeft er niet 1 in plaats van 2 netwerken te komen, maar kunnen de bestaande netwerken wel aan elkaar gekoppeld worden.

Enige terughoudendheid voor Europese ambities op architectuur gebied wordt wel gedeeld door de deelnemers. In de Europese acties zit centralisatie van voorzieningen in de genen. Met behulp van geestverwanten voor een volwassen architectuur-visie zou een verstandige aanpak van de huidige verkokering aangepakt kunnen worden. Hier passen bescheiden ambities, maar een meer proactieve houding richting EU is wenselijk.